Dibuixa un arbre

Per DavidG el dv., 24/04/2020 - 08:29

Agafa paper, llapis i una goma. El paper pot ser un full Din A4 o quartilla, el que t'intimidi menys. Troba un espai de taula ampla, un llum adequat i un temps tranquil. Situa el full en vertical. Comença fent al bell mig del teu full una creu en la que el travesser vertical sigui més llarg que l'horitzontal. En què estàs pensant? En qui estàs pensant?

A continuació, a cada banda del pal llarg, dibuixaràs dues línies que vindran a ser el tronc d'un arbre: l'arbre de la teva vida. Ja entens que no han de ser perfectament paral·leles les línies. O potser sí, potser has decidit que t'identifiques amb un formós pi mediterrani o un avet d'alta muntanya.

L'extrem inferior de les teves dues ratlles delimita la línia del terra, sota el qual es troben les teves arrels. Dibuixa ara també les teves arrels.

Tornes la teva mirada al teu tronc i a la seva escorça on escrius els noms propis que et marquen. Comença pel teu, el d'altres, algun topònim, espais visibles i invisibles...

Fixes ara de nou l'atenció a les arrels i en dibuixes alguna més, car la teva vida és ancorada a moltes fonts d'inspiració. Escriu-les ara, una per cada arrel. Escriu el nom d'aquells persones, institucions, llocs, realitats intangibles que et fan dreçar-te dempeus.

En acabat, dibuixa el brancam, el fullatge i els fruits. A l'alçada del travesser de la creu enceta les branques. I a l'extrem de les branques, les fulles. I sota les fulles, els fruits. I en cada fruit, posa nom a allò que tu vols retornar a la vida, al món, a les persones.

Ara, contempla el teu dibuix: agraeix les inspiracions, somnia els fruits, considera qui s'acosta al teu arbre i el que hi fa, imagina't sota sol o tempesta o com la vida troba refugi en tu.

Tot això, mentre gaudeixes llegint Jeremies 17, 7-8:

Beneït l'home que es refia del Senyor,
que posa en el Senyor la confiança.
Serà com un arbre que arrela vora l'aigua,
que enfonsa les arrels ran del torrent;
no té por quan ve l'estiu,
el seu fullatge es manté verd;
no es neguiteja en anys de secada,
no deixa de donar fruit.